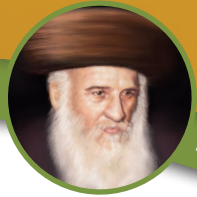

דרכי החוכמה
דרכי חוכמה

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש | מאת הרב שי עמרי שליט"א

עפ"י דרכו של הרב"צ ר' אשר פריינד זצ"ל

העלון מוקדש לרפואת:

נעמי בת פנינה
איילה חן בת אודליה
רוחמה חנה בת חיה שרה
יגל שמעון בן תהילה
בתושח"ו

העלון מוקדש לעילוי נשמת:
פרוספר מסעוד בן סעדה ז"ל

חברותא לדרך

פנינים על הפרשה

העמל בעבודת ה'

ולא תקים לך מצבה אשר שנה ה' אלוך (טז, כב)
התורה מצווה לא להקים מצבה להקריב עליה קרבנות שהרי הקב"ה 'שונא' את המצבות. רש"י מבאר שאמנם אבותינו הקדושים, הקימו מצבות והקב"ה אהב אותם, אך מאז שהכנענים הפכו את המצבות לחוק לעבודה זרה שלהם, הקב"ה שונא את המצבות.

לעומת המצבה השנואה, התורה מצווה להקים מזבח אבנים ולהקריב בו קרבנות. מה ההבדל בין מזבח למצבה?

חז"ל מבארים שמצבה עשויה מאבן אחת בודדת, ואילו המזבח מורכב מאבנים רבות (ירושלמי ע"ז פ"ד ה"ד). נראה לומר, שההבדל הזה משקף את מידת העמל המושקעת בכל אחד מהם. הקרבה על מצבה אינה דורשת מאמץ רב - האדם מוצא אבן קיימת ומקריב עליה. לעומת זאת, הקמת מזבח דורשת מלאכת מחשבת, איסוף אבנים מתאימות ובנייה מורכבת.

הקב"ה מצווה להקים 'מזבח' אבנים, כדי ללמדנו שעבודת ה' הרצויה היא זו הנובעת מתוך מחשבה נכונה, שימת לב, התגברות ועמל. אדם שלא מוכן לקבל עליו 'עול' מלכות שמים, ומחפש רק מצוות קלות ומזדמנות, מתי שמתחשק לו, דומה הוא לאותה 'מצבה' שמסמלת עבודה ללא מאמץ והיא 'שנואה' בעיני ה'.

מדוע, אם כן, אצל האבות הייתה המצבה אהובה? משום שתמצית עבודתם של האבות הייתה הליכה בתמימות ובהכנעה מוחלטת אחר הנהגת ה'. עבורם, המצבה - אבן פשוטה שאינה מעשה ידי אדם - סימלה את קבלת הנהגת הבורא ללא סייג ובתמימות. ואף שקיימו את התורה והמצוות, הם היו בבחינת "אינו מצווה ועושה", ועיקר עבודתם הייתה ביטול רצונם האישי, והתבטלות לנהגת ה'.

אולם אנו, הדורות שאחרי מתן תורה, נקראים "מצווה ועושה". אצלנו, עיקר העבודה הוא

בשטח המעשה האנושי, שעל ידו אנו מכניסים את השכינה בכל תחום ופניה בחיינו, והדגש הוא על ה'עמל' והיגיעה במצוות, ובפרט בלימוד התורה שדורש עמל רב, ואדם שמחפש 'חיים קלים' ולומד באופן שטחי לא יכול לזכות לכתרה של תורה. משום כך, מצווה התורה להקים "מזבח אבנים" דווקא, שדורש עמל ויגיעה רבה, וממנו נלמד שבכל ענייני עבודת ה' עלינו להשקיע ולהתאמץ.

העוצמה הדמיונית של האויב

כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך (כ, א)

אומר מדרש תנחומא: "עם רב ממך - אמר הקב"ה, לפניכם הם רבים, אבל לפניי אין נחשבים אלא כאיש אחד".

דברי המדרש טעונים ביאור, אם האויב נראה גדול רק בעיני האדם אך במציאות הוא פחות גדול, היה ראוי לכאורה לומר "עם רב בעיניך" ומדוע נאמר "עם רב ממך"?

התשובה היא שהביטוי "ממך" מרמז כי אם האויב נהיה חזק ורב, זה קורה כתוצאה "ממך"! האדם הוא זה שמעניק לאויב את כוחו בכך שהוא מאפשר לפחד הגשמי להשתלט עליו. על מצב כזה נאמר "ואשר יגורתי יבוא לי" (איוב ג, כה) - הפחד עצמו יוצר את המציאות המאיימת ומעניק לאויב עוצמה שאין לו באמת מצד עצמו.

הדרך להחליש את האויב מתחילה בשינוי פנימי. כאשר אנו לוקחים את הפחד הגשמי מהאויב ומבקשים מהקב"ה שהפחד הזה יהפוך ליראת שמים, חל שינוי רוחני מידי. ברגע שהפחד הגשמי עולה לשורשו הרוחני, כוחו של האויב נחלש מאליו ואנו זוכים לסיוע אלוהי המבטל כל עוצמה גשמית. וכך, במקום לראות "עם רב" מפחיד ואכזר, אנו זוכים לראות את האמת - שהם חסרי אונים מצד עצמם, וזוכים לנצח בכל המלחמות.

החלק החמישי של השולחן ערוך

"והייתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את השם אלוהיו לשמור את כל דברי התורה הזאת ואת החוקים האלה לעשותם".

שואל רבי ישראל מרז'ין: המילים "והייתה עמו" נכתבו בלשון נקבה, שכן הן מוסבות על התורה הקדושה. אם כן, ההמשך "וקרא בו" לכאורה אינו מובן, מדוע עבר הכתוב ללשון זכר? היה צריך להמשיך ברצף הגיוני ולכתוב "וקרא בה". ועוד שואל הרבי מרז'ין, מדוע נחלק ספר השולחן ערוך לארבעה חלקים בלבד, ולא לחמישה חלקים, שהרי התורה שבעל פה אמורה להיות מכוונת כנגד חמישה חומשי תורה שבכתב?

ומתרץ הצדיק: המילים "והייתה עמו" עניינן שאדם צריך שהתורה וההלכה יהיו מונחות אצלו כבסיס יציב, שזוהי הבחינה של שמירת המצוות ככתבן.

אבל כיצד יקיים את המצוות בפועל? הרי לא כל המקומות שווים, לא כל הזמנים שווים, ולא כל בני האדם דומים. לכן התורה מצווה "וקרא בו" - בלשון זכר, שזהו האדם עצמו. האדם נדרש לקרוא ולבחון את המציאות מתוך חוכמת חיים עמוקה, ולדעת איך להוריד את התורה לשטח, לעצמו, לילדיו ולכל הסובבים אותו.

לפעמים המציאות דורשת להעביר מסר חינוכי תקיף, ולפעמים, אם ידבר האדם בתקיפות, הוא עלול חלילה להרחיק את הזולת. תובנה זו מסבירה מדוע נחלק השולחן ערוך לארבעה חלקים. החלוקה באה ללמדנו כי "החלק החמישי" של השולחן ערוך הוא האדם עצמו.

על האדם להבין מתוך תבונה פנימית ורגישות כיצד ליישם את ארבעת החלקים הכתובים. מתוך הסתכלות פנימית לתוך הנפש, עליו לקרוא את השטח, להבין מה מתאים לכל סיטואציה, ולדעת בדיוק איך להפוך את התורה הקדושה לתורת חיים בכל רגע ורגע.

שבת שלום

הר' נאור בצלאל

מדור זה נכתב ע"י אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב', כי תורה אמיתית לא נשארת רק בבית המדרש - היא הולכת איתך לכל מקום

בידיים שלך לשמח אנשים!

הצטרף גם אתה

להפצת העלונין של דרך הבעל שם טוב

055-9814913 | אברהם: 052-2258276 | office@baderech.co.il

זמני השבת			
ניסיה	יציאה	ר"ת	
19:09	19:59	20:50	חיפה
19:07	19:56	20:47	תל אביב
18:48	19:58	20:49	ירושלים
19:07	19:57	20:47	באר שבע

פרשת השבוע על פי דרך הבעל שם טוב הרב שי עטרי שליט"א

אלול - לתור את הנפש

אנחנו נמצאים בתחילת חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות, כשאנחנו מדברים על חודש אלול השאלה הראשונה שעולה היא מה פירוש המילה אלול.

אלול זו מילה בארמית שהתרגום המילולי שלה הוא - לתור. ככתוב בספר במדבר (פרק יג, ב): "שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען". מתרגם אונקלוס: "ויאללון ית ארעא".

דהיינו, לאלל משמעו לתור. ומהי העבודה שלנו בחודש אלול? לתור.

אומר המלבי"ם: יש הבדל בין לתור ובין לרגל, ריגול פירושו חיפוש אחר השליה. מרגלים עבור מדינה, כלומר מחפשים את המקומות הפרוצים שדרכם אפשר לכבוש את המדינה.

לעומת זאת, כשתיירים באים לארץ כלשהי הם לא מחפשים לראות בעיות או מכשולים, אלא הם מחפשים לראות נופים, הרים, מפלים, חיות מיוחדות, את יופי המקום. זה תיור.

לתור משמעו לחפש את הטוב, ואילו ריגול הכוונה לחפש את השליה.

לכן, אם אלול פירושו לתור - העבודה שלנו באלול היא לחפש את הטוב.

נשאלת השאלה, מה הטוב שאנו מחפשים באלול? הרי אלול הוא חודש הרחמים והתחנונים, חודש הרחמים והסליחות, לכן מה כבר יכול להיות כל כך טוב?

יש רק דבר אחד בעולם שנקרא טוב והוא בורא עולם: כנאמר "טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו" (תהלים, קמה).

מטרת חודש אלול היא לחפש את הטוב והטוב זה ה', יוצא שהעבודה שלנו באלול היא לחפש את ה'. מכאן עולה שאלה נוספת, מדוע עלינו לחפש את ה'? האם הוא הלך לאיבוד? הרי כשאובד לך משהו אתה מחפש אותו. בחודש אלול צריך לחפש את ה' חודש שלם? הרי ה' נמצא בכל מקום.

התשובה היא, יש מצבים שבהם ה' נעלם לנו וצריך לחפש אותו כדכתיב בפרק ב' בשיר השירים: "באתי לגני אחותי כלה" - הדוד הגיע לגן לבקר את הכלה. היא גרה בוילה ולפני הבית

יש גינה.

"אריתי מורי עם בשמי" - שמתי בשמים, כשחתן בא הוא צריך לבוא מסודר ונקי.

"אכלתי יערי עם דבשי" - הוא לא בא רעב שכשהיא תראה אותו היא תחשוב שהוא בחור רגוע.

"שתיתי ייני עם חלבי" - כדאי לשתות קצת יין, כדי שיהיה לך מצב רוח חיובי לקראת הפגישה כי חשוב לחייך בפגישות. ולמה שתיתי יין עם חלב? כדי לצחצח את הגרון, חשוב לבוא עם קול ערב, קול יפה כדי לשדר ביטחון לכלה.

מטרת חודש אלול היא לחפש את הדוד שברח ונעלם לי בגלל שהלכתי עם גאוה.

(מתוך השיחה)

הדוד עבר את הגינה והוא מגיע לדלת ביתה של הגברת, אבל היא אומרת לו:

"אני ישנה ולבי ער" - אותה גברת שאמורים לפגוש אותה הלכה לישון.

זה אנחנו! אנחנו הכלה ובורא עולם זה הדוד.

"קול דודי דופק" - עכשיו הדוד דופק בדלת.

"פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי..." - והיא שואלת:

"מי זה, מי שם?"

"שראשי נמלא טל קוצצותי רסיסי לילה" - אני כבר מאורגן לפגישה, תפתחי...

"פשתתי את כותנתי איככה אלבשנה" - כבר לבשתי פיג'מה...

"רחצתי את רגלי איככה אטנפם" - אני כבר מאורגנת לשינה, לא מתאים שתבוא עכשיו...

מה היית עושה אם היית מגיע לפגישה והגברת אומרת לך שהיא כבר הולכת לישון? זה ממש פוגע, אני הייתי נפגע, מוחק את המספר שלה ונגמר. אבל מעניין שהדוד עוד לא נפגע.

"דודי שלח ידו מן החור" - הדוד שלח את ידו דרך החור של המנעול ואז היא ראתה את היד שלו:

"יומעי המו עלי".

היא התרגשה כל כך, קיבלה רוח נעורים והחליטה שהיא קמה.

"קמתי אני לפתוח לדודי וידי נטפו מור" - היא שמה בשמים על הידיים.

"ואצבעותי מור עובר" - הכוונה לבושם שלא נשאר לאורך זמן.

"על כפות המנעול" - היא עכשיו מחזיקה את המנעול.

"פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר" - הוא ברח...

"נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני מצאוני השומרים הסובבים בעיר... השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני" - אני מתגעגעת לדוד...

משהו קצת לא מובן לי, הרי בהתחלה הדוד דפק בדלת והיא אמרה לו שהיא לבשה פיג'מה והוא לא נפגע מזה למרות שזה היה מאוד פוגע, אלא המשיך ושלח ידו מן החור, אם כן למה כשהיא כבר פתחה לו את הדלת הוא ברח ונעלם?

אלול - לחפש את הטוב

את השאלה הזו שואל ר' שלום שבדרון זצ"ל ואומר:

"קמתי אני לפתוח לדוד פתחתי אני לדודי". מדוע "אני" מופיע פעמיים? למה לא כתוב פשוט "קמתי לפתוח לדודי" או "פתחתי לדודי"? מה מטרת הכפלת המילה "אני"?

אומר ר' שלום שבדרון:

"תהיה עם פיג'מה אל תקום מהמיטה" וזה עוד לא גורם לדוד לברוח. אבל מה כן גורם לו לברוח? כשאנחנו קם לתפילה ולומד דף יומי לפני התפילה זה נקרא לשים בשמים על הידיים, אך יש בעיה אחת, אתה חושב: אני קמתי לנגן, אני לומד דף יומי לפני התפילה. כשיש "אני" - "דודי חמק עבר".

כותב שלמה המלך בשיר השירים יש דבר אחד שגורם לדוד לחמוק ולהיעלם - הגאוה. "אני עשיתי אתמול הפרשת חלה, אני שטפתי את הבית לכבוד שבת קודש המלכה, אני ואני..."

לכאורה, זהו המעשה הכי חיובי שיש ככתוב: "פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר, ביקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני".

בן אדם מתפלל ובורא עולם לא עונה לו, למה? כי יש "אני" בתמונה.

מן האמור לעיל עולה כי אלול משמעו לתור ולחפש את הטוב והטוב הוא ה', לכן באלול צריך לחפש את ה' כי גל העשייה שלנו במהלך כל השנה היתה עם "אני".

אנשים חושבים שבאלול צריך לבקש מה' לחזור בתשובה, להיות עוד יותר צדיק, עוד שעה לימוד, עוד שעה תפילה, עוד שעה תורה, אבל לא זו הבעיה כי אלול זה "אני לדודי ודודי לי" - מטרת חודש אלול היא לחפש את הדוד שברח ונעלם לי בגלל שהלכתי עם גאוה. זהו ביאור של ר' שלום שבדרון, גיסו של ר' שלמה זלמן אויערבך זצ"ל המגיד הירושלמי הנודע.

מכאן נובע שאלול, חודש הרחמים והסליחות, הוא חודש שבו אני צריך להגיד לבורא עולם:

"אבא, שכחתי שכל מה שיש לי וכל העשייה שלי אלו הרחמים שלך וזה לא אני".

חודש שבו אני מזכיר לעצמי שכל מה שהיה השנה: שיעורי התורה, התהילים, התפילות, החסדים זה הכל הרחמים שלך.

על מה מבקשים סליחה באלול? ששכחתי אותך ולקחתי את כל העשייה החיובית לעצמי. נתנו לך חודש שלם להזכיר לך:

"אבא, זה לא שלי, אלא אלו הרחמים שלך וסליחה שכל השנה ייחסתי את העשייה שלי לעצמי".

"אני לדודי ודודי לי" - רק כשאנחנו חוזרים להכיר שאני ואומר כל השנה "אני" זה "לדודי" זה לא "אני" ואז

כל מה שחשוב לכם במספר טלפון אחד:

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב:
03-30-90900 | 1700-111-090 ללא פרסומות

מענה אנושי, הקדשת העלון ולתרומות:

בטלפון 055-9814913

בימים א'-ה' בין השעות 8:00-15:00

לקבלת העלון למייל:

office@baderech.co.il

מטפלת
רגשית

052-5732470

להזמנת הרב לשיעורים

חייגו: 055-9814913

מכון
נשיים
לפחיתות

אמונה | שלום בית | חינוך ילדים | תקשורת בין אישית | נפש האדם ועוד...

זו ההתיימה שלך לגאולה בקרוב כתב שותפות

בא והצטרף לשליחותו של הרב שי עטרי שליט"א

כי הזמן לפעול הוא עכשיו!

בוחרים עכשיו כתב שותפות לשנה החדשה
יחד עם הרב
זוזקים למגוון הטבות

- 1 שותפי הדרך**
₪ 180
- 2 מחזיקי הדרך**
₪ 360
- 3 בוגי הדרך**
₪ 505
- 4 עמוד ה-1000**
₪ 1,000
- 5 יד ידדי הדרך**
כל שותפות תתקבל בברכה

אחיי ורעי היקרים,
אני רוצה אתכם איתי יד ביד

לפרטים ולהטבות, חייגו:

055-9814913 / 052-2258276

הוא לא יחמוק ויעבור, אלא הוא יחזור כי הוא אוהב אותי.

עדין, רך וצנוע

שימו לב, הדוד אומר כאן מילים מעניינות "אחותי", "יונתי", "תמתי", "רעייתי" - אלו מילות אהבה גדולות. אבל הוא גם אומר "ראשי נמלא טל קווצותי רסיסי לילה", למה הכוונה?

בפשטות הוא אומר לה:

"תקשיבי, קר בחוץ ויורד עלי טל, אני נרטב... תפתחי לי, שכחתי את המטריה בבית. הטל יורד לי על הראש ואני עלול להתקרר, המגבת של המקווה עוד לא התייבשה."

זה פירוש אחד אבל אני חושב שכתוב כאן משהו עמוק יותר:

"שראשי נמלא טל" - טל זו רכות, לכן אומר בורא עולם: "אני הולך לאנשים שיש להם גישה של רכות ולא גישה נוקשה, אלא כמו הטל שהוא עדין, מתוק וצנוע. אני הולך לאנשים שמעבירים את התורה שלי כמו טל כי דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום ולא היכן שיש מחלוקת."

בהמשך הפסוק כתוב: "קווצותי רסיסי לילה" - פירושו שהקב"ה מתחבר גם לאנשים שהכאבים והחושך שברו אותם לרסיסים והם כבר לא מרגישים משהו שלם גדול. כדכתיב: "לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבזה".

לפני שהכרתי את "דרך הבעל שם טוב" והייתי רואה מישהו שלא בקו על פי התקן - הייתי פוסל אותו, מזלזל בו בתוכי. אבל לשמחתי בורא עולם ברחמי המרובים לא עזב אותי. דרך הבעל שם טוב לימדה אותי להוריד את האף; להבין שאני כלומניק ואני לא יותר טוב מאף אחד. הדרך הפכה אותי במאה ושמונים מעלות, היה לי סגנון תקיף של רודן והכאבים עשו ממני רסיסים ודרך הבעל שם טוב לימדה אותי להבין שאני מסכן ואומלל ותלוי אך ורק ברחמים של ה' לא יותר.

המסר הזה הרגיע אותי והוריד לי את הגאווה, את הכעס, את העצבים שבתוכי, את הבלבול שיש לי. אלו הרחמים של ה' שלימד אותי את "דרך הבעל שם טוב", הרחמים של ה' שקירב אותי לצדיק ר' אשר שבעצמו חי כך.

שפת השתלטנות

אבל אנשים יכולים לעבור יסורים כל חייהם ולא להשיג מאומה, הם לא מגיעים ל"רסיסי לילה", אלא נשארים חזקים בדמיון שלהם ורק מוצאים אשמים:

"הכל בגלל אשתי, לא נשאר לי אף אחד מהילדים בגללה, היא המרידה אותם נגדי, היא האויב מספר אחת".

הוא מאשים אותה והיא מאשימה אותו. אנשים מוצאים כל מיני תירוצים ולא מגיעים ל"רסיסי לילה" כי אין להם את ההדרכה של "ראשי נמלא טל".

האם הכאבים שעברת הביאו אותך להיות טל? באיזו שפה אתה מדבר לאשתך ולילדים בבית? בשפת הרודנות, השתלטנות והכוחנות? אם כן, סימן שלא הבנת מה זו עבודת ה' כי עבודת ה' צריכה להביא אותך ל"ראשי נמלא טל", היינו שסגנון הדיבור שלך רך ועדין כטל. כדלקמן:

"אשתי היקרה, רק אם את מסכימה, זה ממש ישמח אותי שנסע לראש השנה להורים שלי".

עד לפני שהוא הכיר את "דרך הבעל שם טוב" הוא היה קובע - "גברת, תכניי מזוודה נוסעים לסוכות".

"לאן?"

"את כבר תראי".

"להורים שלך?"

"זה לא ענייני!"

"ומה עם ההורים שלי?"

"לא יקרה להם כלום, הכל בסדר שם".

"בליל הסדר אתה כן תסכים שנלך להורים שלי?"

"מה אמרת?! ליל הסדר?! בחלום!"

אין עם מי לדבר.

אולם, מי שהולך בעבודת ה' לא מדבר כך אל אשתו. לפניכם סיפור שאירע הממחיש את הדברים, האישה רצתה לנסוע לאימה לבקרה. בעלה שאל אותה:

"לא את לא הולכת?"

"אני רוצה לנסוע לבקר את אמא שלי".

"אין צורך, את לא נוסעת".

"אני רוצה לנסוע לשבת למשפחה שלי".

"אם תיסעי לשבת למשפחה שלך ראי הוזהרת את תישאי בתוצאות".

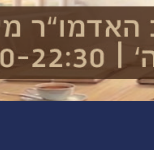
היא התקשרה לרב והוא אמר לה שתיסע אז היא נסעה לשבת ובמוצאי שבת כשהיא חזרה הביתה היא גילתה שבעלה החליף את המנעול בדלת של הבית, הוא השאיר אותה בחוץ כל הלילה. למחרת היא רצתה לנסוע לעבודה ברכב ואין מפתחות כי הוא לקח אותם.

הוא אמר לה: "את תישאי בתוצאות".

איפה הטל? אלול הוא חודש הרחמים והסליחות שאתה אמור לחפש את ה' שנעלם לך.

זה כל כך מתוק ללכת בדרך הזו כי היא משנה לך את סגנון הדיבור בבית, אתה נהיה בעל שעוזר יותר לאישה, מכיל יותר את הילדים ואת האישה, אתה נהיה פחות פגיע, פחות רכרוכי ויותר מחובר לאבא. זהו עולם אחר לגמרי שכולו תענוג מתוק. תנסו טעמו וראו כי טוב ה'.

יהי רצון שנוכח ללכת בדרך האמת, אמן שבת שלום

כולל ערב של דרך הבעש"ט

אנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו ללימוד
באווירה מרוממת

בית המדרש "פני אהרון", רחוב האדמו"ר מקוצק 20, בני ברק
ימי פעילות: א' - ה' | 21:00-22:30

בואו תהיו שותפים

זכות התורה הטהורה יכולה להיות שלכם!
אנו מעניקים אפשרות להקדיש את לימוד הערב

• רפואה שלמה • עילוי נשמת
• יקיריכם • שפע ופרנסה

הפכו את התורה של הכולל -
למגן האישי שלכם ושל משפחתכם.

לפרטים על מסלולי ההקדשה
052-2258276

סיפור 74

הראש בגלגלים פרק א'

עלאי קטנסקי היה עלוי צעיר, נדיר במינו, חכם בתורה שכל רואיו התנבאו לו גדולות. עוד משחר לידותו, נכר היה בו כי יצא לתרבות תורנית מפארת. בעודו דרדק, ילד קטן, במקום להשתעשע במשחקי ילדים, התעלה עלאי בעמל תורה, יושב והונה בה יומם וליל.

תענוג נשמי לא מצא חרר בלב, כי כל חפצו וחשקו היה רק בתורה ה', בה ימצא מרגוע לנפשו.

בגיל שתים עשרה, בעודו בכיתה ה', זכה בסיעתא דשמיא לסים את התנ"ך שלו, ובר מצוה עשה בתהלה ובתשבחות לה', כשסים ש"ס משניות שלם. אביו, ירא שמים ומראשי הקהלה, זכה לרוות נחת יהודי טהור, ועשה לכבוד הבן "מסבת סיום" מפארת ברב עם הדרת מלך. הקהלה כלה התכנסה, רבנים מגדולי הדור באו לחזק, והכל פרגנו לעלאי, הילד שידעו כי בבוא היום יצא לגאון ולתפארת ישראל.

עלאי, עלה לשיבה קטנה, והיה נחשב לתלמיד המתמיד ביותר בתולדותיה. תורתו היתה תורת אמת, וישרותו ועמל התורה המופתי כבשו את לבבות הרבנים, ואהבתו לתורה הקרינה על כל סובביו. ראש הישיבה בעצמו קבע אתו חברותא ללמוד מוסר, והיה תמיד אומר: "שנה היה לפתח את הישיבה כלה רב בשביל הילד המתוק הזה, שכל רגע שבו הוא הונה בתורה הוא רגע של קדשה".

עלאי למד והתעלה בעמל תורה עד כי כמעט סים את כל הש"ס לפני שסים את למודיו בישיבה קטנה. הוא כבר תכנן ועמל עם ראשי הישיבה, כיצד בסיעתא דשמיא הוא יעלה לשיבה גדולה, לשעור א', ובבוא היום הוא יסים את כל הש"ס שלו. אביו כבר הבטיח לו כי מסבת הסיום תהיה באולם מפארת, עם קונטרס בשרי, וכל גדולי הדור יבואו לחגג עמו. כל עיני הקהלה היו נשואות אליו, כלם ראו בו את דור העתיד של עולם התורה.

והיה האור, והיתה הקדשה, עד שהחלו הדברים להשתנות...

ככל שהעלוי עלאי התעלה בעמל תורה, כך גדל כוחו של הוצר הרע. דוקא אותו שם לו הוצר הרע למטרה, וידע כי דרך החבר המפקר, בילי "מפקר", הוא יוכל

לחזור אל היכל הקדש של נשמתו.

בילי מפקר, בחור פרא אדם, חיה טורפת, אשר הראש שלו היה נתון רק לכסף נשמי, והוא קנא בהצלחתו של עלאי ובאהבה שרוחשים לו. הוא החליט לעשות לזה סוף. בילי, בערמה ובלשון חלקלקה, הצליח לחזור אל היכל הקדשה. הוא נגש לעלאי יום אחד בהפסקת הצהריים, ובקש, כביכול, ללמד עמו חברותא. עלאי, בנאיביות ובאהבת התורה שלו, הסכים.

וככה זה התחיל. בהתחלה בילי היה מביע את טעמו מהלמוד. הוא היה אומר: "המסלת ישרים הזה, איזה שעמום... איך הייתי רוצה עכשו קצת לשחק... קצת לצאת לטיל..." עלאי היה דוחה אותו, ובילי, בערמה, היה מנסה שוב. ככל שעלאי התקדם בסיעתא דשמיא, בילי היה מחפש כל פרצה, כל חסרון של חבר, כל תחושת תשישות, בכדי לחזור ולהפיל את העלוי. כל יום, כל רגע של למוד, היה מאבק בין הוצר הרע של בילי לבין כוח התורה של עלאי.

והמאבק היה אכזר. בילי, בערמה, התחיל לפתח פה על עולם הנשמי. על "אמריקה", על דודים עשירים שיש לו שם, על מלא כסף, ועל ברכה מקפצת, מקפצת, שאתה נכנס אליה והנלים מקפצים אותך, ועל מכונות פאר של דודים... הוא הצליח לעשות חר. הוא פינצר את המוח של עלאי לגמרי. עלאי, שלא ידע מאום מהעולם הנשמי, החל להסתקרן... להתענוג... לחשב על כל אותם דברים... לאט לאט, עמל התורה שלו החל להפגע. הוא הפסיק לחזר על למודיו, הוא הפסיק להיות המתמיד הגדול והראש שלו היה נתון בדברים אחרים ובחוץ לארץ.

כשהגיע החפש, בילי הודיע לו כי הוא טס לחו"ל, ואמר: "דוד שלי יממן לך כרטיס טיסה חנם. בוא אתי." וככה עלאי הודיע להוריו, שהוא טס לחו"ל. אבא שלו שאל אותו: "עלאי, מה לך ולטטיות האלה? למה אמריקה? מיהם הדודים העשירים? מה לך ולכל ה...?" עלאי אמר לו: "אבא, אני יודע מה שאני עושה, אני כבר גדול, אני בן 17 וחצי."

האם עלאי העלוי יטוס עם בילי לחו"ל?

המשורר יבוא בעז"ה בשבוע הבא

גוף נקי לעבודת ה'

בעיר בעלזא חי הצדיק הקדוש רבי יהושע.

החסידים אהבו מאוד את הרבי שלהם וראו עד כמה הוא עובד את ה' במסירות גדולה.

הרבי היה עדין ומפנק מטבעו.

אם היו מגישים לו כוס חלב ועל החלב היה אפילו מעט קרום קטן – לא היה מסגל לשתות ממנה.

פעם אחת חלה הרבי מעט, והרופא אמר שהוא צריך לשתות שמן קיק כדי לנקות את גופו.

כלם ידעו ששמן קיק הוא דבר מר מאוד ובעל טעם לא נעים בכלל.

החסידים חשבו לעצמם:

"אם הרבי אינו מסגל אפילו לשתות חלב עם מעט קרום – כיצד יצליח לשתות שמן קיק מר כל כך?"

אבל כשהביאו לרבי את השמן, הוא לקח את הכוס ושתה הכל בלי להתלונן.

ולא רק זאת – אפילו את הטפות הקטנות שנשארו על ידיו לקק בשקט.

החסידים הביטו בו בפליאה גדולה.

הרבי הבחין בתמיהתם ואמר להם:

"מה לא עושים כדי שהגוף יהיה נקי ובריא ואכל להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא כמו שצריך..."

באותו רגע הבינו החסידים דבר גדול

כשמדבר בנוחות אישית – אפשר לומר.

אבל בשביל עבודת ה' ותפלה

– כדאי להתאמץ ולעשות הכל בשמחה.

להאזנה לספור בקו ילדים בדרך: חינוג 1700-111-220 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

במחיר קו אחד בלבד
פותחים את הקוודם
לכל בני הבית!

שותפות בהחזקת הקו:
19 ₪ בלבד

מאות הכנים את הקו של הרב יזם
להצטרפות חייגו:
1700-111-220

מספר הקו ללא פרסומות!

